

ईषदयः-दुरयः-स्वयः;		—
¹ ईयमानः,	आय्यमानः,	ईषिष्ययाणः ;
² अयः, ³ आयः, आयः,		ईषिषः ;
एतुम्,	आययितुम्,	ईषिषितुम् ;
इतिः, आयना,		ईषिषा, आययिषिषा ;
अयनम्,	आयनम्,	ईषिषणम् ;
इत्वा,	आययित्वा,	ईषिषित्वा ;
समित्य, ⁴ उपेत्य, समाय्य,		समीषिष्य ;
आयम् २ } आयम् २ }		ईषिषम् २ }
इत्वा २ }, आययित्वा २ },		ईषिषित्वा २ } ;

(62) “ इक् स्मरणे ” (II-अदादिः-1047-सक. अनिट्-पर.)

‘ अयत्येतीयते गत्यां, अधीतेऽध्येति चेडिकोः । ’ (14) इति देवः ।

नित्यमधिपूर्वकः ।

अध्यायकः-यिका,	^१ अधिगमकः-मिका,	^२ अधिजिगमिषकः-षिका ;
अध्येता-त्री,	अधिगमयिता-त्री,	अधिजिगमिषिता-त्री ;
^A अधीयन्-न्ती, अधियन्, अधिगमयन्-न्ती,		अधिजिगमिषन्-न्ती ;
अध्येष्यन्-न्ती-ती, अधिगमयिष्यन्-न्ती-ती,		अधिजिगमिषिष्यन्-न्ती-ती ;
—	अधिगमयमानः,	अधिगमयिष्यमाणः ;

1. ‘ अकृतसार्वधातुकयो — ’ (7-4-25) रिति दीर्घः ।
2. ‘ एरच् ’ (3-3-56) इति भावेऽच् ।
3. ‘ अकर्तरि च कारके-’ (3-3-19) इति घल् ।
4. ‘ षत्वतुकोरसिद्धः ’ (6-1-86) इत्येकादेशशास्त्रस्यासिद्धत्वात् तुक् ।
5. ‘ गौ गमिरबोधने ’ (2-4-46) ‘ इण्वदिकः ’ (वा. 2-4-45) इत्यतिदेशात् गमादेशः । अमन्तत्वेन मित्त्वात् ‘ मितां ह्रस्वः ’ (6-4-92) इति उपधाह्रस्वः । अन्यत्र-बोधने प्रत्याययकः-यिका-प्रत्यायितम्-इत्यादि ।
6. ‘ सनि च ’ (2-4-47) इति गमादेशः । ‘ गमेरिट् परस्मैपदेषु ’ (7-2-58) इतीडागमः । बोधने तु प्रतीषिषकः इत्यादि ।
- A. ‘ सूतोऽपि गङ्गासलिलैः पवित्वा सहाश्वमात्मानमनल्पमन्युः । ससीतयो राघव-योरधीयन् श्वसन् कटुष्णं पुरमाविवेश ॥ ’ भ. का. 3-18 ‘ इण्वदिकः ’ (वा. 2-4-45) इति अतिदेशेन ‘ इणो यण् ’ (6-1-81) इत्यत्र यणा भाव्यम् । तदानीं ‘ अधियन् ’ इति रूपमिति केचिन् ।